

REVISTA PRESEI
19 noiembrie 2018

ZIARE.COM: La ce folos "elasticitatea" dnei Andronescu/Victor Pitigoi

Recenta numire a doamnei Ecaterina Andronescu ca ministru al Educației, după ce chiar domnia sa declarase despre aceasta varianta "nu va faceți probleme ca nici n-o să mi se propună și nici n-o să accept", demonstrează încă o dată cu câtă lipsă de scrupule trece dl. Dragnea de la luptele cu tunul și cu mitraliera la momeala cu zaharelul.

Ma întreb, cum a fost posibil să cedeze așa repede doamna Andronescu, acceptând să lucreze sub papucul domnului Dragnea și în subordinea directă a doamnei Vasilica-Viorica, după ce declarase acum câteva săptămâni că "acest guvern nu mă reprezintă nici pe mine, nici pe dumneavoastră (...) acest guvern este expresia unei singure persoane"?

S-a răzgândit peste noapte și s-a hotărât să lucreze totuși într-un guvern care nu o reprezintă, fără să-i mai pese că este expresia unei singure persoane? Oare care să fi fost pretul răzgândirii, după ce, tot atunci, declarase ferm: "eu nu sunt de vânzare"?

Pretul nu-l știe nimeni și nu încerc să-l sugerez, pentru că n-am indicii. Dar acum se vede clar că, exact ceea ce nu era atunci de vânzare a devenit între timp marfa vandabilă! Și chiar s-a vândut. Mizerie, draga doamna Cati!

Ce a determinat-o pe Ecaterina Andronescu să se răzgândească?

Doamna Andronescu este o intelectuală, n-o poate acuza nimeni că vorbește necontrolat, că nu are coerentă în idei. Dacă a hotărât în cele din urmă să intre într-un guvern care nu o reprezintă, putem să ne gândim că are o viziune privind perspectivele domniei sale fie într-un viitor Guvern fără troglodita Dancila, fie altfel, undeva tot sus, spre varful piramidei.

Nu scap din vedere faptul că, acum câteva săptămâni, un număr de peste 30 personalități de seamă din viața academică, universitară, culturală, sportivă și științifică a țării, s-au adresat cu o scrisoare deschisă către Liviu Dragnea, cerând o schimbare la varf. Fără îndoială schimbarea se referea și la retragerea liderului PSD.

Dl Dragnea și-a permis necuviința de a nu răspunde la demersul acestor oameni de seamă ai țării. Nici la scrisoarea, mai veche, a doamnei Andronescu, n-a dat un răspuns. Iar acum, prin promovarea ei în guvern lasă de înțeles că șterge cu buretele acel incomod moment, gest care nu-l caracterizează. În schimb, rămâne un mare semn de întrebare asupra faptului că însași doamna Andronescu pare să dea cu buretele peste propria sa scrisoare. Oare asistăm la un spectacol de tipul "pupat piata Independentei"?

Victor Ponta bate saua, să priceapă Dragnea

Tind să cred că nu poate fi vorba de o scenă de tipul "pupat" între două personaje din care, până mai ieri, scapărau scantei. Mai curând mi se pare că la mijloc sunt anumite interese și mi-as aminti despre o declarație făcută în luna septembrie de fostul premier Ponta:

"O punem pe doamna Andronescu candidat la prezidențiale și îmi pare rău pentru domnul Tariceanu, dar 80% dintre votanții PSD o vor vota pe doamna Andronescu și Pro România, ca nu mută Dragnea voturile votanților PSD".

Atunci nu se pune problema că doamna Andronescu să fie propusă ministru al Educației, dar în cele spuse de dl Ponta citesc printre rânduri un posibil adevăr: votanții PSD, dacă ar fi să aleagă la prezidențiale între Tariceanu și Andronescu, ar prefera-o pe aceasta din urmă și nu pe fudulul Tariceanu. Președintele ALDE n-ar avea nicio șansă să castige prezidențialele contând pe votanții PSD. În schimb, Andronescu nu numai că ar avea o oarecare șansă să castige, dar ar salva și rusinea partidului, care, de la Ion Iliescu încolo, n-a reușit să obțină voturile românilor pentru niciunul din candidații la președinție.

Ce calcule si-ar putea face Liviu Dragnea?

Pentru liderul PSD, Cotroceniul este fara indoiala "pohta ce-a pohtit" - ca sa folosesc superba exprimare a cronicarului. Dar de multa vreme ii este tot mai clar ca nu are nici cea mai mica sansa. In plus, orice insistenta este nu numai daunatoare partidului, dar atrage atentia colegilor inca o data ca liderul lor are legat de gat un pietroi urias, capabil sa traga tot partidul la fund.

In plus, lipsa unui candidat din partea PSD ii da apa la moara colegului Tariceanu, iar asezarea acestuia la Cotroceni ar insemna o lovitura grea pentru partid si pentru Liviu Dragnea. Pentru ei, ALDE este un breloc la vesta PSD, nu invers.

Nu exista alta iesire din aceasta capcana decat impingerea spre varf a unui social-democrat, iar acesta trebuie ales rapid, dupa ce Gabriela Firea se dovedeste inflexibila in ce-l priveste pe Liviu Dragnea si deci iese din carti. In schimb, iata, doamna Andronescu s-a dovedit mai elastica, determinandu-l pe Dragnea sa faca uitata incriminatoarea scrisoare. Un adversar flexibil este totdeauna mai convenabil decat unul rigid si lasa loc pentru multe jocuri de culise.

Jocurile ar putea include in perspectiva aducerea doamnei Andronescu chiar in fruntea Guvernului si nu mi se pare imposibil sa fi purtat asemenea negociere cu jupanul, dupa ce afirmase atat de ritos ca guvernul Dancila nu o reprezinta.

In plus, o noua schimbare de premier ar putea potoli macar vremelnice ostilitatea impotriva Guvernului a opiniei publice, a societatii civile, Opozitiei, diasporei si chiar a presedintelui tarii. E ca si cum ar spune "poftim, v-am scutit de sfertodoctul nedorit si va dau un profesor cu titluri si diplome in palmares".

Daca doamna Dancila nu face fata functiei, doamna Andronescu o va face, sau cel putin nu va comite atatea gafe, nu-si va incurca foile cand citeste declaratiile si nu va refuza sa raspunda ziaristilor pana nu primeste instructiuni exacte de la jupanul'.

Ca prim ministru, sansele doamnei Andronescu de a castiga prezidentialele cresc enorm. Dar - neasteptat - se slefuieste si pozitia lui Liviu Dragnea in partid si in fata opiniei publice. Se va observa ca domnia sa nu lupta numai pentru sine si chiar da dovada de abnegatie, de vreme ce a reusit sa propuna tarii un presedinte cu sanse, altul decat el insusi. Odata ajunsa doamna Andronescu la Cotroceni, nu mai este o problema pentru PSD sa-si impuna premierul pe care il doreste. Fireste, aceasta este varianta optimista pentru Dragnea si PSD. Este greu de prevazut ce s-ar intampla la una ca asta, dar imi aduc aminte ca, atunci cand pierduse Ion Iliescu prezidentialele, FSN (un predecesor al PSD) s-a prabusit din interior; cand a pierdut Nastase, s-a produs cutremur in partid; cand a pierdut Geoana, PSD a rezistat doar schimbandu-si liderii, iar cand a pierdut Ponta, si-a lins ranile in public cateva luni bune. Daca le pierde din nou, pe mana oricui ar fi sa fie, nu mai ajunge sa-si linga nici o rana. Este inevitabila o lunga perioada de reanimare, cu tot cu primenirea profunda a liderilor.

ADEVĂRUL: Multe semne de întrebare privind numirea doamnei Andronescu ca ministru al Educației/ Ștefan Vlaston

Evoluția doamnei Andronescu, de la un critic sever al regimului Dragnea-Dăncilă la numirea în funcția de ministru al Educației, ridică mari semne de întrebare. Există puține informații referitoare la vizita la Washington a doamnei Ecaterina Andronescu. Doar cele furnizate de Dan Tăpălagă pentru G4Media, un ziarist de obicei foarte bine informat. Punând cap la cap toate datele existente, rezultă multe întrebări care așteaptă răspunsuri.

De ce s-a răzgândit Ecaterina Andronescu?

Iată ce spunea doamna Andronescu în august: "Componenta actualului guvern nu este expresia PSD-ului și nu reprezintă nivelul și capacitatea profesioniștilor din partidul nostru". „Acest guvern nu mă reprezintă nici pe mine, nici pe dumneavoastră, dragi colegi, nici PSD-ul, nici România. Acest guvern este expresia unei singure persoane, ceea ce nu este în regulă". „Eu nu sunt de vânzare". Și totuși, Andronescu este de vânzare, acceptă să devină membru al guvernului care nu reprezintă pe nimeni. Mare minune!

În martie, la Congresul PSD, Liviu Dragnea declara: „România are nevoie disperată să recupereze cele aproape trei decenii în care reforma educației a eșuat". Era clar o aluzie la dna Andronescu, care este autorul formal sau informal al „reformei" în educație din ultimii 20 de ani. Cu aceeași ocazie, Andronescu și-a pierdut și funcția de vicepreședinte al PSD, după ce pierduse conducerea organizației PSD București.

Și cu toate acestea, Liviu Dragnea s-a răzgândit, deși declara că nu „face reevaluări”, și că propunerea aparține doamnei premier Dăncilă. Lucru pe care nu-l cred nici precupețele din piață. Numirea dnei Andronescu a venit în plic direct de la Dragnea. Ce anume l-o fi „răzgândit” pe Dragnea? Dar pe Andronescu? Greu de spus în acest moment, dar o explicație trebuie să existe.

Vizita la Washington a doamnei Andronescu

De ce a fost ținută secretă această vizită, iarăși greu de explicat. Mai ales ca doamna Andronescu nu prea face vizite în străinătate. A fost o vizită privată? Oficială? Plătită de cine? Dacă acceptăm explicațiile ziaristului Dan Tăpălagă, care n-au fost contrazise de către doamna Andronescu, motivul ar fi fost că „Andronescu s-a autopropus premier în fața oficialilor de la Washington”. Total neobișnuită și neuzuala această explicație, care dacă n-ar veni de la Dan Tăpălagă n-ar avea niciun credit. Să fie influența americanilor în „răzgândirea” lui Dragnea și a dnei Andronescu? Au vrut americanii un „cal troian” în guvernul României? Speculații, până când dna Andronescu nu lămurește ce s-a întâmplat de fapt, a fost sau nu la Washington și cu ce scop.

S-a mai răzgândit cineva: Klaus Iohannis

O altă „răzgândire” neobișnuită. După ce declarase sus și tare, că se mai gândește „mult mai mult”, toată lumea aștepta o respingere a numirii dnei Andronescu, căci ar fi avut dreptul să ceară o a doua numire. Iar trecutul profesional al dnei Andronescu îi oferea justificările necesare. Cu toate acestea, după acuzele că dă mereu „șanse” PSD să ducă țara în prăpastie, președintele Iohannis a numit-o fără să crâcnească pe dna Andronescu ca ministru al Educației? Ce l-a „răzgândit” pe Iohannis? Influența americană? Nu se știe.

Pe premierul Dăncilă o așteaptă zile grele

În mod sigur Ecaterina Andronescu nu va accepta observații sau sarcini de la premierul Dăncilă, care „nu reprezintă pe nimeni”. Va bate cu pumnul în masă și-și va impune voința nu numai în problemele de educație, ci și în alte acte normative aprobate în guvern. Pentru că, nu-i așa, are o vastă experiență în guvernare și activitate parlamentară, incomparabil mai mare decât ale premierului sau ale celorlalți miniștri. Andronescu speră că va conduce, de facto, guvernul României. Și-a băgat premierul Dăncilă, de bună voie, „mortul în casă”? Nici această întrebare nu are răspuns acum.

Concluzie

Nu știu câte din întrebările ridicate își vor primi răspuns, deși guvernele și parlamentele funcționează pe banii noștri, ai contribuabililor. Într-o țară normală, tot ce este de interes public este adus la cunoștința cetățenilor. Dar este România o țară normală?

Ecaterina Andronescu, noul ministru al educației

Președintele Klaus Iohannis a semnat, vineri, decretul de numire a senatorului PSD Ecaterina Andronescu în funcția de ministru al Educației.

Locul rămas liber după demisia lui Valentin Popa i-a fost propus, marți, senatorului PSD, după o discuție cu Liviu Dragnea și Viorica Dăncilă, potrivit b1.ro.

Amintim că Andronescu i-a cerut, în august, lui Liviu Dragnea să se retragă de la șefia PSD și a criticat, de asemenea, guvernul.

Ecaterina Andronescu a mai avut trei mandate de ministru al Educației, în perioadele 28 decembrie 2000 – 19 iunie 2003, 22 decembrie 2008 – 1 octombrie 2009 și 2 iulie 2012 – 21 decembrie 2012.

ROMÂNIA LIBERĂ: Ecaterina Andronescu revine la Ministerul Educației

Ecaterina Andronescu revine la Ministerul Educației

Ecaterina Andronescu este, începând de vineri, noul ministru al Educației, președintele Klaus Iohannis semnând decretul de numire a sa în funcție. „Președintele României, domnul Klaus Iohannis, a semnat vineri, 16 noiembrie a.c., decretul pentru numirea doamnei Ecaterina

Andronescu în funcția de ministru al Educației naționale”, anunță Administrația Prezidențială.

Președintele Klaus Iohannis anunțase că, în cazul lui Andronescu, este necesară o analiză, spre deosebire de numirea lui Victor Ciamba ca ministru delegat al Afacerilor Europene, unde

decretul în acest sens a fost semnat la scurt timp după nominalizarea acestuia. Ciamba și Andronescu au fost numele propuse de conducerea PSD, reunită marți.

„Cealaltă propunere, dacă bine am reținut, doamna Andronescu va fi propusă pentru învățământ. Ei, aici

o să dureze un pic mai mult, s-ar putea chiar un pic mult mai mult, dintr-un motiv simplu. Eu am fost recent la un eveniment foarte frumos la Politehnică. Neintrebată, mi-a spus totuși dna Andronescu că ea în niciun caz nu va merge la minister, că lucrurile nu merg bine și așa mai departe.

Aflu acum cu surprindere că este propusă. Va dura un pic până mă lămuresc dacă este dorința domniei sale să meargă sau e numai dorința partidului său dacă se face o remaniere cu bucată”, a declarat marți șeful statului. Președintele a precizat atunci că se poate numi un alt ministru inter-

imar la Educație, până se lămurește.

Vineri a expirat interimatul Rovanei Plumb la conducerea Ministerului Educației. Andronescu preia astfel pentru a patra oară conducerea acestui minister. ■

✍ Romulus Georgeșcu

CLICK: Ecaterina Andronescu, noul ministru al Educației

HOTNEWS: Profesori suspectați că și-au cumpărat diplomele pentru a promova și a primi salarii mai mari, în vizorul procurorilor/ DG

35 de profesori din București, Ilfov și Dâmbovița au intrat în vizorul procurorilor pentru că și-au cumpărat diplome și certificate pentru a fi promovați și a beneficia de salarii mai mari. Poliția Ilfov a efectuat percheziții și a audiat mai multe persoane suspectate de fals în înscrisuri, uz de fals și înșelăciune, prejudiciul fiind estimat la peste 1.090.000 de lei.

„Polițiștii Serviciului de Investigare a Criminalității Economice din cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Ilfov au efectuat patru percheziții în municipiul București și în județele Ilfov și Dâmbovița și au adus la sediul poliției pentru audieri, 39 de persoane bănuite de săvârșirea infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată, uz de fals și înșelăciune. Persoanele în cauză, doi bărbați și două femei, cu vârste cuprinse între 35 și 60 de ani, sunt bănuite că în perioada 2013-2017, ar fi falsificat și vândut mai multe documente, în baza cărora peste 35 de cadre didactice, din cadrul mai multor instituții de învățământ din Județul Ilfov, ar fi beneficiat de gradații de merit”, scrie Mediafax.

Aceste documente ar fi facilitat cumpărătorilor accesarea în carieră precum și obținerea de beneficii salariale. Documentele falsificate constau în certificate de participare la simpozioane naționale și internaționale precum și diplome care atestă cunoștințe dobândite de participanți la diverse cursuri de specialitate. Procurorii Parchetului de pe lângă Judecătoria Buftea au preluat cazul.

HOTNEWS: Când va scăpa România de „hoții academici”? Coordonatorul Centrului de Integritate de la Universitatea București: Eu nu voi vedea așa ceva, și cartea mea de identitate expiră în 2076/ Andreea Ofiteru

Profesorul universitar Marian Popescu, coordonatorul Centrului pentru Integritate (CARFIA) al Universității din București, a vorbit într-un interviu pentru Hotnews.ro despre cât de viabil este termenul de un an de zile pentru evaluarea școlilor doctorale. Cu toate că semnalul trebuie dat, profesorul Marian Popescu crede că numărul mic de profesori de etică și de integritate profesională pe care îl au universitățile va îngreuna procesul de evaluare. Întrebat dacă instituțiile de învățământ își vor recăpăta prestigiul după terminarea evaluării, Marian Popescu a răspuns: „Cartea mea de

identitate expiră în 2076, a fost un act grațios al secției de Poliție și mi-a dat-o până în 2076. Eu nu voi vedea așa ceva!”

Interviul pe scurt:

Sigur să poți greși, sigur că poți să nu fii atent, dar studiile de doctorat sunt de 3 ani. Tu nu ești atent 3 ani de zile și dai drumul la o teză de doctorat care e plagiată?

În momentul în care o comisie de îndrumare a greșit o dată, de două ori, până în momentul prezent despre care vorbim acum în legătură cu această metodologie, dintr-o dată peste noapte ei vor fi mai angajați profesional în ceea ce fac, pentru că, iată, vine momentul evaluării instituțiilor organizatoare de studii de doctorat?

Despre academia SRI: Impostura academică a fost atât de sedimentată, oameni care habar nu aveau ce înseamnă cercetare, care au confecționat teze de doctorat din te miri ce materiale, au fost coordonați de cadre didactice care habar nu aveau ele ce înseamnă cercetarea. De ce avem noi nevoie de atât de mulți doctori în materie de știință militară, poate cineva răspunde? Atât de mulți?

Din cauza asta societatea românească ajunge să arate așa, pentru că nu este urmărit constant factorul etic. Noi nu realizăm că vectorul etic este o coloană vertebrală în materie de educație.

Dacă modul de evaluare al studentului nu este schimbat radical, astfel încât ideea de a fura sau ideea de a fi incorecți să nu mai poată fi produsă, deci dacă nu se întâmplă lucrul ăsta, noi nu vom cunoaște care este realitatea corupției în mediul academic.

Vă dați seama cât de gravă e situația din moment ce Consiliul Europei a decis să înființeze o platformă dedicată eticii și transparenței în educație?

Hotnews.ro: Domnule profesor, s-a dat un ordin pentru evaluarea studiilor doctorale de la școlile doctorale din România. Rezolvă acest ordin, în opinia dumneavoastră, problema plagiatelor?

Marian Popescu: În principal, ordinul vrea să creeze o cale de progres în ce privește modul evaluării școlilor doctorale, a domeniilor doctorale și a instituțiilor organizatoare de doctorat. Sigur acum că, din când în când, în ordin, unul dintre criteriile de performanță e legat de introducerea cursului de etică și de integritate. E puțin. Chiar acel ordin de ministru care a introdus obligatoriu acest curs în universitățile din România, opțional la ciclul de licență și obligatoriu la masterat și doctorat, nu rezolvă mare lucru, pentru că ordinul a fost dat grăbit. Și ideea că ai atât de mulți specialiști în etică a creat dificultăți, în sensul că noi nu avem atât de mulți specialiști în etică, iar în integritatea academică cu atât mai puțin. Asta a creat dificultăți la nivelul universităților care au trebuit să normeze activitatea prevăzută de ordinul de ministru. Răspunzând direct, între acest ordin privind metodologia de evaluare a școlilor doctorale, a studiilor universitare de doctorat și plagiat, nu este o legătură. Și nu ăsta este scopul. Chestiunea plagiatului ține de alte structuri cum este CNADTCU, cum este chiar Consiliul Național de Etică și un consiliu mai puțin cunoscut – Consiliul de Etică și Management Universitar.

Hotnews.ro: Cu toate acestea, când evaluezi o școală doctorală trebuie să ții cont și dacă e integră, în sensul că a fost implicată în scandaluri publice de plagiat. Ce se întâmplă cu aceste școli?

Marian Popescu: E o problemă asta. M-am întrebat și eu. Ai școli doctorale unde au fost dezvăluite plagiate, și acolo nu ai numai pe conducătorul de doctorat răspunzător de bunul mers al studiilor doctorandului respectiv, ai și o comisie de îndrumare, care e formată și ea din profesori. Or, în momentul în care o comisie de îndrumare a greșit o dată, de două ori, până în momentul prezent despre care vorbim acum în legătură cu această metodologie, dintr-o dată peste noapte ei vor fi mai angajați profesional în ceea ce fac, pentru că, iată, vine momentul evaluării instituțiilor organizatoare de studii de doctorat? Să sperăm că da. Eu am mari îndoieli în privința asta. Sigur să poți greși, sigur că poți să nu fii atent, dar studiile de doctorat sunt de 3 ani. Tu nu ești atent 3 ani de zile și dai drumul la o teză de doctorat care e plagiată?

Hotnews.ro: Ce alte prevederi nu vi se par în regulă?

Marian Popescu: De pildă, unul din indicatorii de performanță se referă la rata de renunțare, abandon a studenților doctoranzi la doi ani de la admitere care să nu depășească 30%. E un indicator și se cercetează. Numai că la doctorat mai ai și o altă situație care se numește exmatriculare. Deci exmatriculezi din motive care sunt prevăzute în Codul Studiilor Doctorale. Aici, în metodologie, categoria asta nu apare. Apare numai cea de renunțare-abandon. Mai este un indicator de performanță în evaluarea periodică a domeniilor studiilor de doctorat și aici se spune foarte bine că pentru domeniul evaluat se pun la dispoziția comisiei un articol, o altă contribuție a studentului

doctorand și comisia alege din lista dată de doctorand 5 articole. Întrebarea este: dar de teza de doctorat în sine nu vine vorba deloc?

Iarăși o problemă pe care o va pune este legată de numărul de teze de doctorat per cap de conducător științific. Se creează posibilitatea, deși legea actuală spune clar că n-ai voie să conduci mai mult de 8 doctorate, se deschide o portiță și poți face 12, pentru că pe unii ordinul ăsta îi va prinde în plin proces de conducere de doctorate pe care le-au avut înainte.

Un lucru care pentru mine este mai puțin de înțeles este legat de următorul indicator: numărul de teze de doctorat alocate unui referent, deci în comisiile de doctorat funcționează cadre didactice care fac referatele externe, se spune că numărul de teze alocate unui referent provenit de la o instituție, deci de la o altă universitate decât cea care organizează referatul, nu trebuie să depășească două pentru același conducător de doctorat într-un an. Ceea ce sună foarte bine. Problema este că sunt domenii care au o specificitate unde nu ai referenți atât de mulți specializați și asta devine restrictiv. Eu nu știu cum vor rezolva IOSUD-urile.

Hotnews.ro: Acestă metodologie nu se referă deloc nici la istoricul școlilor doctorale.

Marian Popescu: E un fel de moment zero. Deci, practic, din acest moment lucrurile vor evolua în felul acesta. Trebuie procedat într-un fel, adică nu poți să te duci înapoi decât revăzând un cadru legislativ foarte larg. Eu aici nu pot să comentez pentru că sunt lucruri care țin de jurisprudență. Dar sunt situații în care cel care creează un element de cadru legislativ decide că din acest moment lucrurile vor funcționa în continuare, vor arăta așa. Ce a fost până acum, de pildă verificarea tezelor de doctorat din perspectiva testului de similitudine, să spunem din 90 înapoi, cum o cer mai multe voci publice, iese din discuție în această.

Hotnews.ro: Asta ar înseamna, de exemplu, că școala doctorală de la Academia SRI o să fie o școală serioasă.

Marian Popescu: Sunt jurnaliști de investigații care s-au preocupat foarte bine de zona aceasta a academiei sau a structurilor militare. Și aici este o mare problemă. Academia SRI, din câte știu, încearcă să pună ordine în lucruri. Rectorul Academiei a anunțat lucrul acesta, dar tot procesul nu decurge foarte firesc, pentru că acolo în timp s-au acumulat foarte multe lucruri. Adică impostura academică a fost atât de sedimentată, oameni care habar nu aveau ce înseamnă cercetare, care au confecționat teze de doctorat din te miri ce materiale, au fost coordonați de cadre didactice care habar nu aveau ele ce înseamnă cercetarea. De ce avem noi nevoie de atât de mulți doctori în materie de știință militară, poate cineva răspunde? Atât de mulți? Pentru ce?

Vectorul etic este o coloană vertebrală în materie de educație

Hotnews.ro: Referitor la plagiat, n-ar trebui ca universitatea să meargă mai jos, adică la licență și masterat. Nu e un pic cam târziu la doctorat?

Marian Popescu: Eu sunt unul dintre cei care susține acest lucru. Lucrurile trebuie văzute dintr-o perspectivă inversă mult mai avansată. Trebuie să-ți dai seama că noțiuni de integritate, de etică trebuie urmărite constant, încă din primele clase. La noi nu există nici intenția asta măcar. Din cauza asta societatea românească ajunge să arate așa, pentru că nu este urmărit constant factorul etic. Noi nu realizăm că vectorul etic este o coloană vertebrală în materie de educație, cum este și în medicină de pildă. Din momentul în care nu ranforsezi această coloană vertebrală, practic ești pe un teren foarte mișcător, favorabil corupției.

Hotnews.ro: Noile reguli prevăd ca fiecare universitate să aibă un soft antiplagiat și să verifice toate lucrările. Cât de viabil este un o astfel de prevedere ținând cont că un astfel de soft costă foarte mult?

Marian Poescu: Prevederea e bună. Adică obligă universitățile să intre în ceea ce majoritatea au făcut-o, inclusiv universitatea mea, și a făcut-o demult universitatea mea, obligă să achiziționeze un soft antiplagiat, dar de fapt el produce rapoarte de similitudine. El îți arată similitudinile de text. Și asta e valabil pe domeniile cunoașterii unde textul este fundamental. Și mai departe trebuie să intervină specialistul, cadrul didactic ca să vadă dacă similitudinile acelea de text indică un comportament plagiator. Adică a făcut în cunoștință de cauză acest lucru sau n-a făcut, a ignorat? Să analizeze mintea umană, ca după aia să dea un verdict. Verdictul acela ce înseamnă? Înseamnă că recomanzi ca o comisie de etică, de pildă, să intervină în caz că n-a fost sesizată, recomanzi refacerea. Persoana aceea a știut sau n-a știut ce face când a făcut copy-paste sau a parafrazat. Nu e numai copy-paste, asta e forma cea mai uzitată, dar mai sunt altele mult mai subtile.

Hotnews.ro: În același timp, noile reguli prevăd că fiecare universitate trebuie să aibă cursuri de etică pentru doctoranzi. Există profesori de etică în universități?

Marian Popescu: În principal, specialiștii în etică provin de la facultățile de filosofie, numărul lor e fatalmente limitat. Noi vorbim aici de etica academică. Nu sunt, îi numeri pe degetele de la o mână, hai să zicem două mâini. Oamenii care realmente știu ce înseamnă etica academică pe baza literaturii de specialitate, e o literatură uriașă, la noi nu e tradus aproape nimic. Noi avem 2 sau 3 cărți despre etică, plagiat și cărți despre etica publicării în știință, etica cercetării științifice, dar asta e absolut nimic.

Hotnews.ro: Și cum putem evalua școlile doctorale atunci?

Marian Popescu: E un mister și pentru mine, pentru că cursurile de etică și de integritate profesională trebuie să răspundă în primul rând nevoilor studentului, ele răspund sigur unei chestiuni ce ține de managementul calității. Calitatea cursurilor de etică și integritate profesională ar trebui să îmbunătățească modul în care studentul respectiv realizează cercetarea. Nu numai că știe cum să citeze, dar știe cum să pună în valoare idei preluate de la alții, astfel încât să nu prejudicieze statutul de autor al celui de la care a preluat ideea. Numai cursurile de scriere academică, pentru mulți se duc pe zona asta- îi învățăm cum să scrie corect academic, cum să facă bibliografie, cum să citeze corect, cum să parafrezeze, ceea ce e foarte bine, dar nu e numai asta. De pildă, eu vă întreb direct: cum este sigur un profesor că studentul i-a prezentat o lucrare la un examen care e a lui? Păi n-are de unde să știe!

Dacă evaluările, modul de evaluare al studentului nu este schimbat radical, astfel încât ideea de a fura sau ideea de a fi incorecți să nu mai poată fi produsă, deci dacă nu se întâmplă lucrul ăsta, noi nu vom cunoaște care este realitatea corupției în mediul academic. Adică noi ne facem că predăm, voi vă faceți că veniți la curs, la finalul semestrului v-am dat nota. Și, evident, toată lumea vrea 10, exagerez acum, și profesorul a bifat, studentul a bifat și ne mirăm că peste 3 ani de zile, sau dacă mai face și masteratul în același stil peste 5 ani de zile, cele două diplome nu sunt acoperite de ceva efectiv, ceva care să permită o carieră. Sunt de altfel mulți care funcționează în joburi care nu sunt corespondente cu studiile.

Hotnews.ro: Concret, ce ar trebui să conțină un astfel de curs de etică, astfel încât doctorandul să știe cum să-și facă lucrarea și să nu mai fie nicio problemă?

Marian Popescu: În primul rând, eu așa cred că trebuie făcut, l-am făcut și eu cursul ăsta, trebuie să pleci de la situații concrete. Colegii de la Filosofie vin cu elemente de teorie, ceea ce este foarte bine, depinde cum o faci. Că dacă ele sunt vetuste, adică le tot explici cum e cu Kant, iar alții n-au auzit de Platon..., lucrurile nu arată bine. Chiar dacă te duci la referințe enorme de bibliografie de tip Platon, Aristotel și vii spre perioada Renașterii, Iluminism și așa mai departe, trebuie să faci ceva viu în zona aceea teoretică, care să atragă atragă studentul spre miezul conceptului de etică. Și vine partea aplicată, ar trebui să vină seminarul care să plece de la studii de caz. Să ne arate, de pildă, să intrăm pe un site care dă referate contra cost.

Eu am asistat la o astfel de demonstrație, sigur că era la Strasbourg. Și un coleg din Țara Galilor, de la Swansea, specializat pe ceea ce se numește contract cheating – adică a înșela pe bani, cumpăr referatul și ți-l aduc ție ca profesor și tu mi-ai dat 10 pentru că e foarte bun, a intrat pe un astfel de site și a spus ce vrea, o disertație, de minimum 50 de pagini, livrabilă în 4-5 zile, pe tema asta, iar condițiile puse de profesor sunt astea, și le dădea pe ale lui, condițiile pe care el le cere masterandului. Și în momentul ăla a început licitația, au început să apară: eu pot să fac asta contra 300 de lire sterline, altul 280, altul 400, garantând toți originalitatea. Și în discuția de la Strasbourg de la Consiliul Europei la care am participat în 2016, când s-a inaugurat platforma dedicată eticii și transparenței în educație – ETINED- vă dați seama cât de gravă e situația din moment ce Consiliul Europei a decis să înființeze platforma asta, în discuția de colo a apărut întrebarea: legislația de acolo ce spune? Și am întrebat eu: în Marea Britanie cum e văzută? Și au spus că s-au împiedicat la chestiunea următoare: justiția spune că asta este business. Și noi am întrebat: bun, e business, și noi, comunitatea academică, cum reacționăm? Și profesorul a spus ceea ce știam mulți: schimbăm radical modul de evaluare, astfel încât operațiunea asta cumpăr lucrare și ți-o dau ca fiind a mea să nu mai existe. Or, asta înseamnă un efort de imaginație, de creativitate, dar este în beneficiul studentului și al întregii comunități academice la un nivel foarte înalt. Câți suntem dispuși să facem efortul ăsta? Să nu mai dăm teste grilă acolo unde e vorba numai de comoditatea noastră ca profesori, că în alte

locuri se impune. Să încercăm să facem altceva, să nu mai permitem preluarea de texte pe tema pe care am dat-o.

Hotnews.ro: Cam câți profesori de etică sunt în mediul universitar România?

Marian Popescu: Sunt puțini. Și nu toate universitățile din România au facultăți de filosofie, sunt puține, deci numărul lor. Și vă dați seama, ordinul ministrului Popa a fost dat pentru toate universitățile. Păi, ce face universitatea din ce știu eu ce oraș, care nu are facultate de Filosofie? Cu ce? Cum? Și vă dați seama cum se reflectă asta în calitatea cursului și a seminarului?

„Nu lași pe universitate să rezolve carențele unui sistem educațional care apar de fapt din clasa primară”

Hotnews.ro: Puține universități au cursuri de scriere academică în care studenții sunt învățați cum să scrie de când intră la facultate. Nu e un pic cam târziu ca abia la doctorat să introduci obligatoriu cursuri de scriere? Când se presupune că știi să faci cercetare?

Marian Popescu: Eu susțin, ca și alții, că chestiunile legate de scriere, de citare corectă, de fapt de a avea un comportament studios, corect, integru, ele trebuie să plece de mult mai devreme. Nu lași pe universitate să rezolve carențele unui sistem educațional care apar de fapt din clasa primară. Nu lași asta. Noi tot admirăm, pe bună dreptate, că modelul finlandez, că modelul sud corean, că modelul nu știu care, dar nu vrem să acceptăm că acolo s-a construit pas cu pas. Ca Finlanda să aibă ceea ce apreciază toată lumea s-au făcut investiții din anii 60, deci pas cu pas. Au mai fost erori sigur că da, dar ideea a fost clară: să investim în educație nu atât financiar, cât creativ. Ce copii vrem să avem când ajung în adolescență, când ajung adulți. Cum îi pregătim și pentru ce?

Hotnews.ro: Evaluarea școlilor doctorale începe de la 15 februarie 2019 și ar trebui să se termine până la sfârșitul lui 2019. Cât de realist este acest termen?

Marian Popescu: Eu nu văd cum termenul poate fi realist. Oamenii care vor face evaluarea cine vor fi? Deci ce categorie de oameni? Vor fi din domeniul electricității sau de unde vor fi? Vor fi cadre didactice.. Păi, cum poți să rezolvi într-un timp atât de scurt dosare de evaluare? Gândiți-vă la universitățile care au o istorie în spate, din punct de vedere al școlilor doctorale. Dacă e să faci profesionist, va fi un efort absolut ieșit din comun. Asta implică și costuri pentru universități. Și sigur ARACIS câștigă de aici evident, sunt venituri care intră la ARACIS. Problema e dacă vor putea armoniza agendele vizitelor ARACIS: Și atenție fișa vizitei nu e făcută, lipsesc niște lucruri care probabil că vor apărea cât de repede.

Hotnews.ro: În concluzie, vom avea mai multă încredere în doctorii din România după ce se evaluează aceste școli doctorale? Ne putem recăpăta încrederea?

Marian Popescu: Cartea mea de identitate expiră în 2076, a fost un act grațios al secției de Poliție și mi-a dat-o până în 2076. Eu nu voi vedea așa ceva!

HOTNEWS: Academia de Poliție prezintă astăzi concluziile raportului privind tezele de doctorat susținute între 2011-2016/ A.Z.

Academia de Poliție "Alexandru Ioan Cuza" a anunțat în urmă cu o săptămână finalizarea "verificării similitudinii unor pasaje sau texte din tezele de doctorat susținute în perioada 2011-2017 cu texte disponibile în format electronic din mediul online", precizând că în 19 noiembrie conducerea Ministerului Afacerilor Interne va prezenta concluziile raportului, informează Agerpres.

Ministrul Afacerilor Interne, Carmen Dan, anunța în septembrie că rectorul Academiei de Poliție va prezenta pe 15 noiembrie un raport final în ceea ce privește verificările lucrărilor de doctorat acordate de instituția de învățământ superior.

"Sunt în verificare (tezele de doctorat - n.r.), este un proces destul de dificil, însă vă asigur că această verificare se efectuează cu multă seriozitate", a declarat Carmen Dan pe 28 septembrie.

Pe 12 octombrie 2016, Robert Negoită a fost pus sub urmărire penală de procurorii Parchetului General într-un dosar de plagiat, pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, instigare la fals în înscrieri sub semnătură privată, instigare la fals intelectual și uz de fals.

În același dosar, procurorii au început urmărirea penală și împotriva lui Ioan Dascălu, cel care a coordonat lucrarea de doctorat a lui Negoită, pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, fals în înscrieri sub semnătură privată, fals intelectual și uz de fals.

Pe 24 iulie 2016, Ministerul Educației a anunțat că Secretariatul tehnic al CNATDCU a primit punctul de vedere al Academiei de Poliție "Alexandru Ioan Cuza" în care se constata plagiatul în cazul lucrării de doctorat a lui Robert Negoită și se recomanda retragerea titlului de doctor.

Robert Negoită a devenit doctor în științe juridice în anul 2012, la Academia de Poliție "Alexandru Ioan Cuza", cu teza de doctorat "Criza economico-financiară și impactul acesteia asupra echilibrului social".

Jurnalista Emilia Șercan a dezvăluit că lucrarea de doctorat semnată de Robert Negoită este integral plagiată, fiind copiată de pe Internet și site-uri de socializare.

HOTNEWS: Rezidențiat 2018: 6 candidați pe loc la medicină dentară / Ce spune prorectorul de la Carol Davila despre exodul medicilor/ G.S.

Aproape 8.500 de absolvenți de Medicină susțin, duminică, examenul de rezidențiat, cea mai mare aglomerație fiind la Medicina Dentară. Cătălina Poiana, prorectorul Universității "Carol Davila" spune că unul dintre motivele plecării medicilor peste hotare îl reprezintă lipsa dotărilor, transmite Mediafax.

Pe domeniul Medicină au fost repartizate, anul acesta, 1.208 locuri și candidează 2.406 medici înscriși, concurența fiind de doi pe un loc.

Pentru medicină dentară sunt înscriși 600 de candidați, pe un total de 95 de locuri, concurența fiind de 6 pe loc. La Farmacie sunt 243 de candidați și concurează pe 60 de locuri.

"În afară de cele 1.208 locuri, mai sunt 107 posturi care au pregătirea în cerntrul universitar București. Din experiența anilor trecuți, la repartiția care se face la o săptămână de la concurs, cardiologia și endocrinologia sunt cele mai căutate specializări. Mai sunt reumatologia, medicina de familie, a fost o cerere mai mică la specialitățile chirurgicale", a declarat Cătălina Poiana, prorectorul Universității "Carol Davila".

Aceasta a mai declarat că sunt domenii deficitare epidemiologia, medicina nucleară, neurologie, specializări la care este ofertă generoasă.

Cât privește plecările din țară, Cătălina Poiana, prorectorul Universității "Carol Davila", spune că acesta a început să scadă, dar totuși majorările salariale nu au avut efectul dorit.

"Sunt încă multe alte lucruri care trebuiesc rezolvate în sănătate. Deficitul de medici e o realitate, dar e dezechilibru între numărul de medici pe diferite localități. Nu se poate remedia prin posturi scoase la concurs, ci dotări în spitale, ci să facă acele spitale atractive pentru tineri. Am constatat că principalele lucruri nu erau salariile, ci condițiile de muncă, accesul la activitatea de cercetare, resurse pentru cercetare științifică", a mai spus Cătălina Poiana.

ROMÂNIA LIBERĂ: Confiscarea celor „șapte ani de acasă”- etatizarea copiilor/ Bogdan Stanciu

În urmă cu câteva luni, Parlamentul României a legiferat o măsură pe care oficialii guvernamentali o anunțau deja de mai multă vreme: reducerea vârstei de la care începe școlarizarea obligatorie.

Un subiect, să o recunoaștem, serios, de natură a afecta viața cvasi-totalității familiilor românești tinere, care ar urma astfel să se despartă mai devreme de copiii lor pentru a ceda o bună parte din educația acestora unei instituții. Adio, deci, cei șapte ani de acasă!

În 2014 chiar prim-ministrul de atunci, dl Victor Ponta, afirma că este necesară o dezbatere națională în această privință.

Această dezbatere n-a mai avut loc niciodată.

În schimb, Parlamentul a adoptat, în mai 2018, cu largă majoritate, o propunere de lege privind amendarea art. 16 din Legea Educației Naționale nr. 1/2011 în sensul de a se stabili o nouă durată și o nouă componentă a învățământului general obligatoriu.

Învățământul general obligatoriu are acum 15 clase și cuprinde: ultimii doi ani ai învățământului preșcolar, învățământul primar, învățământul gimnazial și primii doi ani ai învățământului secundar superior.

Astfel, învățământul liceal și grupa mare din învățământul preșcolar devin obligatorii până cel mai târziu în 2020, iar grupa mijlocie până cel mai târziu în anul 2023. Nici grupa mică de la grădiniță nu scapă, ci devine, și ea, obligatorie nu mai târziu de anul 2030.

Motivațiile invocate în expunerea de motive a proiectului de lege au fost calitatea superioară a educației într-o formă instituționalizată, socializarea mai bună și... învățarea de la colegi.

Dincolo de dificultățile de ordin logistic, privitoare la resursele financiare și de personal calificat necesare unei asemenea măsuri (ținând cont de nevoile sensibil diferite ale copiilor de vârste diferite mai ales în această perioadă de viață), renunțarea la „cei 7 ani de acasă” în favoarea unei „semi-instituționalizări” a copiilor ridică o serie de probleme obiective.

Argumentele pentru începerea mai devreme a școlarizării obligatorii nu au niciun suport concludent – dimpotrivă

Argumentele curente pentru scăderea vârstei de începere a școlarizării nu au un suport științific concludent, așa cum recunosc o serie de rapoarte de cercetare din Irlanda de Nord și Anglia (țări europene cu cea mai scăzută vârstă de școlarizare, 4 ani), dar și pe plan mondial. (C. Perry, 2011; C. Sharp, O'Donnell, 2007, S.P. Suggate, 2009)

În schimb, cercetări recente evidențiază efecte negative semnificative ale angajării premature a copiilor în activități de învățământ instituțional, în special în cele de tip formal. De exemplu, Terman Life Cycle Study din SUA, un studiu longitudinal desfășurat pe perioada a peste opt decenii, arată că, în medie, școlarizarea timpurie este asociată cu „rezultate mai slabe, inclusiv pregătire mai slabă la matematică, educație mai scăzută în ansamblu, anumite dificultăți la mijlocul vieții, consum mai mare de alcool și o mortalitate mai mare.” (M. Kern & S. Friedman, 2009; S. Friedman, 2011) Autorii acestui studiu conchid că maturitatea psihologică și gradul general de pregătire pentru situația școlară, iar nu inteligența și vârsta, sunt factorii relevanți pentru a decide când ar trebui copiii să meargă la școală. De asemenea, alte studii scot în evidență scăderea motivării de a citi și o înțelegere mai slabă a textelor la copii care încep mai timpuriu (5 ani) să învețe să citească. (S.P. Suggate, E. Schaughency & E. Reese, 2013)

În acord cu cercetările de neuropsihologia dezvoltării, considerăm că aspectul cel mai important îl reprezintă efectul școlarizării timpurii asupra relației copiilor cu părinții lor. Studiarea tipurilor de relații între copii și părinți în primii ani de viață arată că acestea sunt decisive pentru sănătatea mintală a copiilor și dezvoltarea lor de-a lungul întregii vieți. (M. Hyson & H.B. Tomlinson, 2014) În acest sens, autorități de talie mondială în domeniul științelor dezvoltării atrag atenția că scăderea influenței parentale în educația copiilor în favoarea influenței grupului de copii de vârstă apropiată („peer orientation”) subminează unitatea familiei, periclitează dezvoltarea sănătoasă și favorizează o cultură a tinerilor bazată pe ostilitate și hipersexualizare. (G. Neufeld & Gabor Maté, 2011)

De asemenea, studii efectuate în Norvegia demonstrează efectul pozitiv pe care creșterea timpului dedicat îngrijirii copiilor acasă – prin reducerea timpului de lucru al mamelor – îl are asupra performanțelor școlare ale acestora, în timp ce participarea mamelor pe piața forței de muncă este corelată cu efecte negative asupra educației și succesului ocupațional al copiilor. (E. Bettinger et al, 2013; V.F. Haaland, 2013) Alte studii recente probează faptul că copiii părinților cu un statut socio-economic și educațional mai bun au performanțe de dezvoltare, inclusiv școlare, mai bune. (J. Horstschraer & G. Muehler, 2014)

Toate aceste cercetări confirmă vechea înțelepciune a valorii unice a celor „șapte ani de acasă”. Or, din nefericire, în țara noastră, contrar prevederilor Constituției și legislației în vigoare, rolul părinților în educarea copiilor este în mod constant minimalizat de autorități.

Un nou experiment în educație? Hilar, dacă n-ar fi pe timpul, banii și nervii noștri

În opinia noastră, „obligativitatea grădiniței”, ca să denumim colocvial această „extindere a învățământului obligatoriu”, este doar un nou experiment în școala publică, fie el și unul care ne aliniază la „tendențe internaționale” recomandate de organisme suprastatale birocratizate. Nimic nou până aici – de asta avem parte din 1990 încoace.

Mai rămâne de stabilit cum anume va fi el aplicat, din moment ce peste 3.000 de localități românești nu au nicio instituție de învățământ pe teritoriul lor. Și mai ales cu ce cost logistic și sufletesc vor fi dislocați copiii din familii pentru a fi trimiși la grădinițe, adesea în alte localități? Adevărat, guvernarea actuală s-a angajat că va construi 2.500 de creșe și grădinițe până în 2020, perioadă ce coincide cu termenul-limită pentru aplicarea măsurii învățământului obligatoriu de 15 clase. Însă, ne amintim de o altă promisiune similară, făcută în 2010 de guvernarea PDL-Băsescu și soldată cu... nimic!

În plus, deși clasele a XI-a și a XII-a devin obligatorii, acest lucru nu poate rezolva problema abandonului școlar din anii anteriori. Conform statisticilor, aproximativ 25% dintre elevi abandonează școala în clasele a VIII-a și a IX-a.

Sistemul de educație din România are mari probleme, iar suplimentarea numărului anilor de învățământ obligatoriu nu ar contribui la soluționarea lor sau la creșterea calității actului educațional, ci dimpotrivă, în aprecierea noastră.

Statul-dădacă se substituie familiei

Doar în trecut, din cauza complexității abordării, menționăm aici și tendința tot mai acută și mai îngrijorătoare a autorității publice de a se substitui familiei. Dintr-o perspectivă sociologic conservatoare, „confiscarea” copiilor și trimiterea lor într-o instituție la vârste atât de fragede este un experiment tipic de planificare socială, care ne duce cu gândul mai degrabă la statele marxiste.

Școlarizarea foarte timpurie și obligatorie nu doar că nu favorizează familia în niciun fel, dar, de fapt, o subminează, prin aceea că o dezintegrează în indivizi independenți unul de altul, dar dependenți față de Stat. Încredințarea către o așa-zisă „societate” impersonală și imposibil de tras la răspundere, dar controlată prin decizii birocratice, a unei cote cât mai mari din creșterea și educarea copiilor a fost rețeta pentru pulverizarea familiei ca unitate socială în indivizi ca entități politice și, cu ea odată, dependența lor perpetuă de o formă sau alta de asistență socială. Fie aceasta și una indirectă, în care Statul ia cu forța de la familii o mare parte din câștigul lor, pentru a le furniza ceea ce tot el insistă că acestea au nevoie, indiferent că sunt de acord sau nu.

„Grădinița obligatorie”, a cărei necesitate nu există cu adevărat decât în imaginația inițiatorilor propunerii legislative amintite, este exemplificarea perfectă a ipotezei de mai sus.

Dacă suntem tentați să respingem acest tip de enunțuri pentru simplul motiv că le atribuim unei istorii recente și nefaste și unor regimuri totalitare, să remarcăm că aceeași tendință este vizibilă acut și în Occident, Suedia fiind exemplul extrem de manipulare birocratică destinată a distruge principalul rival al statului, ca punct de convergență al loialităților: familia.

Peste Ocean, așa-numitul „părinte” al școlii publice americane, Horace Mann, nutrește sentimente critice sau chiar aversiune față de familie. Invocând „neglijența”, ignoranța și ineficiențele familiilor în statul lui, Mann lega sistemul de școli comunale de o viziune a unui stat puternic, autoritar, în cadrul căruia guvernul își asuma pur și simplu rolul de părinte. Mai mult, „copilul nu merge la școală pentru a dobândi cunoștințe”, era de părere F. W. Parker, așa-numitul „părinte al educației progresiste” și inspiratorul influentului educator socialist John Dewey. „El vine aici ca să trăiască și să-și pună viața, formată la școală, în slujba comunității.” „Fiecare școală publică din țară trebuie să devină un cămin și un cer pentru copii”, mai spunea el.

Discuția poate continua – și trebuie să continue, căci miza ei este una majoră.

Bibliografie:

Bettinger, Eric, Torbjørn Haegeland, and Mari Rege. Home with mom: the effects of stay-at-home parents on children's long-run educational outcomes. No. 4274. CESifo Working Paper, 2013.

Friedman, Howard. The Longevity Project: Surprising Discoveries for Health and Long Life from the Landmark Eight Decade Study. Hay House, Inc, 2011.

Haaland, Venke Furre, Mari Rege, and Mark Votruba. Nobody Home: The Effect of Maternal Labor Force Participation on Long-Term Child Outcomes. No. 4495. CESifo Working Paper, 2013.

Horstschräer, Julia, and Grit Muehler. „School entrance recommendation: a question of age or development?” Education Economics 22.3 (2014): 270-292.

Hyson, Marilou, and Heather Biggar Tomlinson. The Early Years Matter: Education, Care, and the Well-Being of Children Birth to 8. Teachers College Press, 2014. Kern, Margaret L., and Howard S. Friedman. „Early educational milestones as predictors of lifelong academic achievement, midlife adjustment, and longevity.” Journal of applied developmental psychology 30.4 (2009): 419-430.

Neufeld, Gordon, and Gabor Maté. Hold on to your kids: Why parents need to matter more than peers. Random House LLC, 2011.

Perry, Caroline, Arguments on the school starting age, Northern Ireland Assembly Research and Information Service Briefing Paper, Paper 97/11.

Sharp, Caroline, and Sharon O'Donnell. „Starting School at Four: the English Experience.” in The Education of 4-to 8-Year-Olds-Re-designing School Entrance Phase , CIDREE/DEVO, 2007, 15-26.

Suggate, S. P. (2009). School entry age and reading achievement in the 2006 Programme for International Student Assessment (PISA). International Journal of Educational Research, 48, 151–161.

Suggate, Sebastian P., Elizabeth A. Schaughency, and Elaine Reese. „Children learning to read later catch up to children reading earlier.” Early Childhood Research Quarterly 28.1 (2013): 33-48.

Institutul Național de Statistică, „Proiectarea populației școlare la orizontul anului 2060”.
Allan C. Carlson, „Ce le-a făcut școala publică familiilor și copiilor noștri?”
William Gairdner, Lecția suedeză. „Rețeta” pentru distrugerea familiei ca unitate socială.

ADEVĂRUL: Sute de profesori s-au specializat în prevenirea bullying-ului. Ce le-au semnalat specialiștii/ Florinela Iosip

Peste 200 de cadre didactice din învățământul primar au fost implicate în programul Școli fără bullying în Sectorul 3. Profesorii au semnalat problemele de bullying cu care se confruntă în școli și au învățat de la specialiști metode concrete de prevenție și intervenție.

Cadrele didactice din Sectorul 3 au primit cu mult interes și emoție informațiile specialiștilor invitați în cele 4 ore de conferință pe teme de bullying, scrie portalinvatamant.ro: Nadia Tătaru, președinta Asociației Părinților Isteți Adriana Mitu - trainer în dezvoltarea inteligenței emoționale a copiilor Gașpar Gyorgy - președintele Asociației Multiculturale de Psihologie și Psihoterapie psihoterapeută Andreea Neagu Profesorul de joacă Leon Magdan Gabriela Maalouf – consilier școlar și NLP trainer copii și părinți Mirela Horumba - Psihologul părinților.

Peste 95% dintre participanți au considerat de foarte mare interes tema conferinței și au apreciat că fiind foarte bun conținutul și prestația vorbitorilor.

"Pe parcursul întregii vieți am experimentat cele trei poziții: victima - agresor - salvator și mai ales poziția de MARTOR. E important să înțeleg și să conștientizez poziția în care mă aflu și să dau mai departe la școală.", spune un cadru didactic participant la conferință "școli fără bullying în Sectorul 3". La finalul conferinței, profesorii au plecat cu o înțelegere mai bună a fenomenului de bullying și cu multe resurse și instrumente de lucru la școală. Mulți dintre profesori au solicitat să se organizeze și cursuri pentru părinți, dar și ajutorul consilierilor școlari, care acum sunt în număr insuficient și nu fac față numărului solicitărilor. De asemenea, sentimentul că nu sunt singuri și că sunt ascultați, înțeleși și chiar primesc și ajutor le-a dat încredere și putere cadrelor didactice. Atât de mare a fost interesul participanților în a rezolva această problema reală a bullyingului din școală, încât jumătate din participanții la conferință s-au înscris și la workshop-urile gratuite, care au urmat conferinței.

La nivel european, România se situează pe locul 3 la bullying în clasamentul celor 42 de țări în care a fost investigat fenomenul, potrivit raportului Organizației Mondiale a Sănătății (OMS). În studiul național efectuat de Organizația Salvați Copiii în anul 2016 se arată că: - 1 din 4 copii era umilit în mod repetat la școală, în fața colegilor;- 1 din 6 copii era bătut în mod repetat;- 1 din 5 copii umilea în mod repetat un alt copil la școală;- în mod repetat, în școală, 3 din 10 copii erau excluși din grupul de colegi;- 7 din 10 copii au fost martorii unei situații de bullying în mediul școlar.

ADEVĂRUL: Elevii de la țară care învață pe tablete, iar teme și le fac pe mail: „Sala de clasă, așa cum este ea azi, o să dispară”/ Ionela Stănilă

Marian Cîrlig, 54 de ani, dascăl în comuna Radovanu, județul Călărași, a renunțat la metodele tradiționale de învățare și i-a provocat pe copii la o aventură în lumea noilor tehnologii. Astfel, pentru elevii din clasa a II-a de la Școala Gimnazială „Dimitrie Ion Ghica”, telefonul și tableta au devenit instrumente care se folosesc aproape zilnic în activitatea didactică.

„Realizarea temei atât în format clasic, cât și online, care presupune realizarea de teste pe platforma de evaluare quizzstar, teme care se trimit pe mail cu și fără atașament, realizarea de editări foto-video, realizarea de teme care se partajează cu colegii etc. au fost motivele pentru care elevii mei sunt fascinați de acest mod de lucru. Vin cu plăcere la școală și nu percep procesul didactic ca pe o povară”, spune Marian Cîrlig, 54 de ani, învățător la școala „Dimitrie Ion Ghica” din comuna Radovanu, județul Călărași, din anul 2000.

Dascălul, absolvent al Liceului Pedagogic București, cursant la programe de formare profesională de la Facultatea de Științele Educației (pedagogia învățământului preșcolar și primar) și cu un master în specializarea tehnologia informației și comunicării în educație la Universitatea București, spune că prin metodele de mai sus se poate elimina neajunsul învățământului stil „linie de producție”, așa cum spune Peter Senge în lucrarea „Școli care învață” și putem face din clasele noastre clase care învață.

„Sala de clasă, așa cum este ea azi, o să dispară. Vrem sau nu vrem, avalanșa tehnologică vine peste noi și cu intensitate mai mare peste copiii pe care îi educăm acum. Nu școala ar trebui să le dea

instrumentele necesare? Condițiile sociale care au impus actualul mod de organizare au dispărut de mult timp. „Învățământul românesc a rămas înghețat în vechile tipare”, e de părere învățătorul.

A creat primul cabinet de informatică

Implicarea și pasiunea cu care își face meseria, ambiția de a avea cei mai performanți elevi și de a fi în pas cu noile tehnologii l-au determinat pe dascălul de la Radovanu să se perfecționeze el însuși în informatică. Fost cadru didactic și director în perioada 1990-2000 la Școala Primară din satul Valea Popii, sat ce aparține de comuna Radovanu, Marian Cîrlig a creat atunci, prin sponsorizări, primul minicabinet de informatică dotat cu cinci calculatoare. În schema orară a clasei, deși lucra în condiții de învățământ simultan cu două clase, avea o disciplină opțională la care elevii mergeau în cabinetul de informatică și dezlegau împreună cu acesta tainele calculatorului și ale softurilor folosite.

Pornind de la această experiență, dascălul și-a dat seama, pe parcursul anilor, că a ajuns într-un punct în care este nevoie să facă schimbări radicale în modul de abordare a lecției.

„Elevii de acum nu mai sunt ca aceia de acum 15 sau 20 de ani. Lucrăm cu niște copii digital-nativi și trebuie să ne mulăm pe această realitate. Participarea la cursul de formare profesională «Îndreptar digital» organizat de Asociația TechSoup mi-a deschis orizonturi noi către un alt mod de abordare a lecției. În școală era o adevărată vânatoare a telefoanelor mobile de la elevi. Regulamentul intern și prevederile din contractul educațional conțineau precizări clare că elevii nu au voie cu telefoanele la școală. Atunci ne-am gândit să îmbinăm utilul cu plăcutul și să ne adaptăm situației. Am hotărât ca telefonul și tableta nu mai sunt obiecte interzise la școală, ci, dimpotrivă, chiar este strict necesar să vină cu ele. Era păcat și să nu ne folosim de cele patru conexiuni de internet existente în tot campusul școlar”, explică dascălul.

Lucrează în echipă fără să se întâlnească

Familiarizați încetul cu încetul cu noua tehnologie, copiii în vârstă de 8 ani pe care îi instruiește Marian Cîrlig au ajuns mici experți în folosirea tabletelor. Mai întâi la clasă au fost folosite softuri educaționale, enciclopedii instalate toate de pe CD sau dischete pe calculatoare și fără coexistență la internet. Acesta a fost momentul începerii abordării interdisciplinare a activității folosind tehnologia. Tot acum elevii de ciclul primar intrau în contact cu primele elemente din limbajul de programare și treceau de la utilizatori, la mici creatori de programe informatice simple. Un alt pas a fost folosirea programelor AeL. Lucrul în rețea îmbinând demersul didactic tradițional cu clasa virtuală AeL și folosirea unor resurse din rețea, au pregătit terenul pentru integrarea mijloacelor mobile și a cloud-ului în activitate.

„De doi ani și jumătate, de când lucrez cu actuala generație de elevi de clasa a II-a, telefonul și tableta au devenit resurse care se folosesc aproape zilnic în activitate. Au astfel posibilitatea de a partaja în cloud anumite informații, de a lucra diferite teme sau proiecte în echipă, fără a se întâlni, în mod sincron sau asincron, de a observa online în timp real desfășurarea unor evenimente, fenomene sau modul de trai al unor viețuitoare, dar și de a învăța că sursa de informație este cu ei mereu și își formează capacitatea de a căuta permanent informația dorită. În același timp, se elimină stresul evaluării clasice, iar demersului didactic i se poate asigura un aspect ludic”, spune dascălul

Vin la școală cu plăcere

Învățătorul spune că orele de curs de desfășurare interactiv, copiii sunt relaxați și dau randament maxim. Toți cei 21 de elevi din clasa a II-a sunt conectați la noua tehnologie. Nimeni nu este stresat, toată lumea se concentrează pe tabletă sau telefon, vin la școală cu multă plăcere și nimeni nu percepe procesul didactic drept o povară. De asemenea, toți elevii sunt conectați la activitate pe tot parcursul lecției deoarece se elimină timpii morți.

„Elevii au primit cu mare deschidere acest mod de lucru. Se simt mult mai bine valorizați, se simt importanți și se simte de foarte multe ori că dispăre stresul existent la unii dintre ei în cadrul activităților clasice. Se simte o implicare mult mai mare a lor în activitate”, explică dascălul. De asemenea, spune învățătorul, rata de participare la activitatea didactică tinde către 95% față de celelalte promoții de elevi cu care a lucrat, iar toți copiii din clasă îndeplinesc obiectivele prevăzute de programa școlară. Ei sunt spontani, intervin cu multe completări la activitate, nu au stres, nu au teama de greșală, pun întrebări când nu înțeleg ceva sau când doresc să afle informații în plus față de ceea ce au învățat la ora de curs. În acest mod se elimină și stresul evaluărilor clasice.

Copiii nu simt când trece ora

Copiii sunt încântați de modalitatea de desfășurare a orelor pe care le petrec la școală și spun că învățatul este simplu și plăcut. Ciprian Gălbinașu, elev în clasa a II-a, spune că îi place deoarece tot ce lucrează poate să împartă cu alți colegi pe internet fără să plece de acasă. „Când avem de făcut ceva în echipă, nu mai plecăm de acasă, că unul creează documentul și îl împarte cu ceilalți din echipă”, spune și Robert Roșcovaru, în timp ce Melania David mărturisește că de multe ori nici nu simte când trece ora. Elevii de clasa a II-a au participat și la proiectul european Meet and Code, unde învață programare în Scratch și pe baza căruia au câștigat prin Asociația de Părinți din școala Radovanu (cu statut juridic) o finanțare de 300 de euro care va fi distribuită către copiii din clasă.

Lectorate cu părinții pe site-ul clasei

De la bun început, și părinții au fost cooptați în acest proiect, pus în practică la Radovanu după ideea învățătorului Marian Cîrlig. „Proiectul este ideea mea, l-am pus în practică împreună cu părinții și pe baza colaborării cu Asociația TechSoup – care a furnizat unele suporturi logistice și o formare inițială de două zile”, spune Marian Cîrlig. Au fost planificate și susținute activități de formare a acestora pentru a li se explica ce se dorește a se face, care sunt avantajele, care sunt riscurile, care sunt eforturile intelectuale și financiare. S-au realizat lectorate cu părinții în care au fost prezentate softurile care vor fi folosite, cum se folosește o casuță de mail, cum se folosește Google Drive. Informarea părinților s-a realizat prin activități clasice față în față, dar și pe site-ul clasei, pe site-ul școlii, dar și pe pagina de Facebook a clasei.

Costuri modice pentru învățare inteligentă

Costurile pentru trecerea de la modul tradițional de lucru la metoda inteligentă a fost unul modic. Elevii aveau un telefon mobil sau o tabletă și 90% dintre ei au internet fix sau mobil. În școală existau două conexiuni la internet și trei puncte de acces. Singura investiție a fost în tabla inteligentă care a fost achiziționată din resurse extrabugetare fără a fi grevat bugetul școlii. Platoforțele de evaluare, conturile de pe google, cloud-ul de la google și toate softurile folosite la clasă de către elevi sunt gratuite. Singurele softuri plătite sunt cele de conectare a telefonului sau tabletei la tabla inteligentă. Acestea au fost achiziționate de către învățător la niște prețuri modice.

Cum se fac temele acasă

Temele pentru acasă se realizează îmbinând sistemul tradițional cu cel tehnologic. Elevii lucrează și pe caietul de teme (care de fapt sunt două, unul rămâne la elev iar altul este la învățător pentru corectare în fiecare zi), dar și teme care se transmit pe mail: teme în Google Documents care sunt partajate cu învățătorul sau cu unii colegi, teme pe platforma de evaluare quizzstar unde fiecare elev are un cont creat și unde primesc aprecierea imediat, teme de editare foto în care trebuie să realizeze postere, flyere pe anumite teme date interdisciplinar, teme de editare video, realizarea de clipuri pe baza unor fotografii realizate de ei. Se lucrează în casuța de mail, Google Drive, quizzstar.4teachers.org, Canva, Photo Grid, Aviary, Stop Motion.

„Specialiștii spun că multe dintre cele mai bine plătite profesii de azi s-ar putea să nu mai existe peste 20 de ani. Școala trebuie să ofere elevilor acele instrumente care să îi ajute să «upraviețuiască» în condițiile societății informaționale. În felul acesta putem elimina neajunsul învățământului stil «linie de producție»”, explică învățătorul Marian Cîrlig.

Cartea nu a dispărut din activitatea elevilor

Cu toate acestea, cartea este prezentă în continuare în activitatea didactică. Elevii folosesc manualele sau alte materiale bibliografice, le răsfoiesc, citesc pe ele, consultă un cuprins, selectează informații, fac teme după ea. „Folosirea tehnologiei nu elimină cartea. Cele două tipuri de activități se completează una pe cealaltă. Folosirea tehnologiei (hardware și software) nu elimină cartea și plăcerea răsfoirii acesteia. Elevii au o listă de lecturi suplimentare pe care le citesc în format clasic, scriu fișele de lectură pe caiete de lectură, dar au și periodic de completat câte o fișă în format online sau de citit scurte fragmente pe documente partajate pentru stârnirea curiozității pentru a citi toată lectura. Deci, da, elevii mei răsfoiesc și citesc o carte chiar mai mult decât cei care nu folosesc tehnologia la ora de curs”, spune Marian Cîrlig.

HOTNEWS: Tomac: Profesori români din Ungaria, amenințați că vor fi sancționați dacă participă la o acțiune dedicată Centenarului/ G.S.

Președintele Partidului Mișcarea Populară (PMP), Eugen Tomac, a declarat duminică, la Alba Iulia, că îi va solicita ministrului de externe să reacționeze față de "un gest condamnabil al Guvernului de la Budapesta", care, potrivit parlamentarului, le-ar fi interzis profesorilor români din Ungaria să participe la o acțiune desfășurată sâmbătă la Jula, transmite Agerpres.

"Vin direct din Ungaria și sunt de-a dreptul șocat de un lucru care s-a întâmplat sâmbătă în Ungaria. Am fost împreună cu viceprimarul municipiului Alba Iulia Gabriel Pleșa la o reuniune aniversară cu prilejul Centenarului organizată de comunitatea românească din Ungaria de la Jula. (...) Am avut prilejul să simt pe propria piele ce înseamnă să duci o politică primitivă antiromânească în statul vecin. (...) Voi face o notă scrisă prin care voi cere ministrului de externe să reacționeze de urgență față de acest atac brutal al Guvernului de la Budapesta față de comunitatea românească. La acțiunea de ieri li s-a interzis tuturor profesorilor români de la școlile cu predare în limba română din Ungaria să participe la acest eveniment", a declarat, într-o conferință de presă, liderul PMP.

Tomac a adăugat că a primit această informație de la mai mulți dascăli care "și-au anulat prezența la reuniunea de la Jula pentru că au fost avertizați că dacă vor participa la o acțiune de aniversare a celor 100 de ani de la făurirea României Mari vor fi sancționați".

Astfel, s-a ajuns la o situație absolut jenantă, a susținut Tomac, când profesorii care "urmas să fie premiați pentru modul exemplar cum militează pentru păstrarea limbii române în Ungaria" nu au mai venit să-și ridice diplomele.

"Voi cere mâine ministrului de externe o poziție oficială a statului român față de acest gest brutal, condamnabil. Nu se poate așa ceva. E de necrezut. Imaginați-vă cum ar fi dacă profesorilor maghiari din România li s-ar interzice să participe la evenimente ce sunt organizate de comunitatea maghiară din România. A cere respect înseamnă să îi respecti și pe ceilalți", a conchis președintele PMP.

CURRENTUL: 35 de cadre didactice din Ilfov și-au cumpărat diplome pentru a-și mări salariile/ Andrei Paraschiv

Polițiștii din Ilfov au făcut, luni dimineața, patru percheziții în București, Ilfov și Dâmbovița, 39 de persoane suspectate de fals în înscrisuri sub semnătură privată, uz de fals și înșelăciune, fiind duse la audieri. Prejudiciul total cauzat este de peste 1.090.000 de lei, spun polițiștii.

„Activitățile s-au desfășurat în cadrul unui dosar aflat în supravegherea Parchetului de pe lângă Judecătoria Buftea și au vizat locuințele unor persoane bănuite de săvârșirea mai multor infracțiuni de înșelăciune, fals în înscrisuri sub semnătură privată și uz de fals.

Persoanele în cauză, doi bărbați și două femei, cu vârste cuprinse între 35 și 60 de ani, sunt bănuite că în perioada 2013-2017, ar fi falsificat și vândut mai multe documente, în baza cărora peste 35 de cadre didactice, din cadrul mai multor instituții de învățământ din Județul Ilfov, ar fi beneficiat de gradații de merit.

Totodată aceste documente ar fi facilitat cumpărătorilor, accesarea în carieră precum și obținerea de beneficii salariale.

Documentele în cauză constau în certificate de participare la simpozioane naționale și internaționale, precum și diplome care atestă cunoștințe dobândite de participanți la diverse cursuri de specialitate", transmite IPJ Ilfov.

ZIARE.COM: 30.000 de copii se pierd pe drumul spre scoala. Cine ii vede si cine se asigura ca scoala are un loc si pentru ei?

În fiecare an, aproximativ 30.000 de copii din învățământul primar și gimnazial abandonează școala, ceea ce înseamnă că societatea pierde pe drum cele mai importante resurse ale ei.

Deși în discursul politic educația este mereu anunțată ca prioritate națională, școala românească rămâne, de aproape trei decenii, unul dintre domeniile cel mai puțin asumate, cu un buget insuficient și, mai grav, netransparent, pentru că finanțarea ocolește tocmai cei mai importanți actori ai sistemului, profesorul și elevul.

Accesul limitat la programe de suport educațional agravează fenomenul copiilor rămași în afara școlii, în contextul în care România rămâne printre țările fruntase la acest capitol, cu un procent de 12,1, îngrijorător la nivel european.

Referindu-ne doar la abandonul scolar, in perioada 2010-2017, intre 25.000 si 35.000 de copii au abandonat, anual, invatamantul primar si gimnazial, conform statisticilor INS. In anul scolar 2016-2017, 26.850 de copii au parasit scoala primara si gimnaziala.

Programe pentru recuperarea copiilor pierduti de sistem: Festivalul Brazilor de Craciun strange fonduri pentru educatie

In cei 18 ani dedicati exclusiv cauzei copiilor pentru care educatia ramane un drept numai pe hartie, Salvati Copiii Romania a readus in scoala 34.485 de copii din 36 de judete, dintre care in programe de tip Gradinita estivala - 7.556 de copii, in programe de tip Scoala dupa Scoala - 23.083 de copii, iar in programul A Doua Sansa - 3.846 de copii, reusind sa stranga cu ajutorul companiilor suma de 4.547.800 de euro. Sunt copii recuperati si care, odata ce primesc sprijin, lupta cu adevarat pentru sansa lor, asa cum o arata si rezultatele.

"Din cauza politicilor publice incoerente si a reformelor de buzunar, cu valabilitate scurta, scoala romaneasca, adica societatea, ii pierde pe drum pe cei mai vulnerabili membri ai sai, copiii. Aceasta e consecinta dramatica a unor finantari care pierd din vedere tocmai beneficiarul - elevul - si care, in loc sa garanteze accesul egal la educatie, mai degraba il conditioneaza de posibilitatile financiare ale parintilor. Or tocmai asta suplineste Salvati Copiii Romania, prin programele de educatie: asistentii nostri identifica in comunitati copil cu copil si ii readuc in scoala activ, acordandu-le sprijin, pe cei uitati de sistem. Asta inseamna Festivalul Brazilor de Craciun, ajuns astazi la majorat", a explicat Gabriela Alexandrescu, Presedinte Executiv Salvati Copiii Romania.

In acelasi timp, Romania a alocat unele dintre cele mai mici procente din PIB, in comparatie cu statele membre UE. Desi Legea 1/2011 privind educatia nationala stabileste ca din bugetul de stat si din bugetele autoritatilor publice locale sa fie alocat minimum 6% din produsul intern brut al anului respectiv (art. 8), tara noastra a alocat in 2017 si 2018 sub 3% din PIB (2,86%, respectiv 2,98%) . Cheltuielile in anul 2015 au reprezentat 3,1%, din PIB, iar in 2016 de 3,7%, in timp ce media la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene s-a situat la valoarea de 5% (2016).

Cat costa educatia gratuita

Finantarea deficitara a invatamantului, multiplele reforme incepute si abandonate pe traseu au facut ca, in doar opt ani, costurile ascunse ale educatiei sa se dubleze: in medie, de la 1.490 lei per copil la 3.093 lei, potrivit ultimei cercetari realizate de Salvati Copiii Romania. Decontul il platesc parintii, iar copiii ai caror parinti nu au resursele financiare necesare sunt vulnerabilizati si discriminati din start.

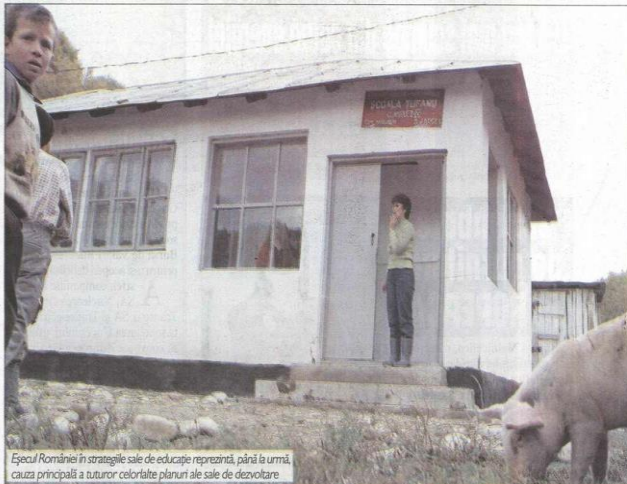
In 2010, studiul realizat de Organizatia Salvati Copiii arata, in premiera, ca educatia este, in Romania, gratuita doar in teorie. In practica, parintii erau nevoiti sa achite costuri care nu apareau in nicio Lege si reforma a educatiei si pentru care, in proportie covarsitoare, nu primeau nicio chitanta. In medie, suma pe care elevul o aducea de acasa, pentru a beneficia de educatie, era, atunci, de 1.490 de lei. La opt ani distanta suma pe care parintii trebuie sa o aloci suplimentar este dubla: 3.093 de lei costa anual, in medie, educatia "gratuita" a copilului, arata datele de teren procesate de Salvati Copiii, intr-un nou raport sociologic, iar valorile sunt mai mari in mediul urban fata de rural (3.351 lei fata de 2.757 lei).

Relevante sunt datele PISA: doar 11,3% dintre adolescentii romani provenind din cel mai dezavantajat sfert al populatiei reusesc sa aiba rezultate intre primii 25%, in vreme ce media Organizatiei pentru Cooperare si Dezvoltare Economica (OCDE) este de 29,2%. Totodata, daca ne uitam la procentul elevilor care au inregistrat cel putin un episod de repetentie, observam ca procentul este de trei ori mai mare la copiii provenind din cel mai dezavantajat sfert (10,9%), fata de cei provenind din cel mai avantajat sfert (3,4%).

Editia a XVIII-a a Festivalului Brazilor de Craciun va avea loc in data de 6 decembrie la Stejarii Country Club si isi propune sa stranga fonduri pentru educatia scolara a 4.000 de copii, beneficiari ai programelor Scoala dupa Scoala.

La editiile anterioare ale Festivalului Brazilor de Craciun au participat designeri romani precum: Irina Neacsu, Stephan Pelger, Doina Levintza, Catalin Botezatu, Carmen Ormenisan, Venera Arapu, Ingrid Vlasov, Maria Lucia Hohan, Irina Pogonaru, Malvina Cservenschi, Iris Serban, PNK Casual, Ioana Ciolacu si multi altii, dar si persoane publice, dintre care mentionam doar cateva nume: Andreea Raicu, Andi Moisescu, Ion Tiriac, Ilie Nastase, Nadia Comaneci, Amalia Nastase, Andreea Esca, Anca Lungu, Simona Halep, Camelia Sucu, Amalia Enache.

■ Campionii strategiilor uitate în sertar ■ Planuri mărețe rămase la stadiul de bune intenții

Eșecul României în strategiile sale de educație reprezintă, până la urmă, cauza principală a tuturor celorlalte planuri ale sale de dezvoltare

România, repetență la reforma în educație

Dacă este o strategie al cărei eșec să fi influențat cel mai mult evoluția României din ultimii 30 de ani, atunci vorbim, fără doar și poate, despre cea în educație. Toate celelalte strategii economice și sociale sunt afectate de nivelul scăzut al calității în învățământ, iar lucrurile sunt departe de a-și găsi o rezolvare. Încă avem printre cele mai mari rate ale abandonului școlar din Uniunea Europeană, a copiilor care nu sunt înscriși la grădiniță și ne aflăm mereu în coada clasamentelor care arată indicele de performanță al elevilor. România este, deopotrivă, țara cu școli nou-construite în care nu învață niciun copil, dar și cu școli arhipline, cu WC în curte și fără autorizație ISU.

CRISTIAN ANTON

Este suficient să ne raportăm doar la ultimele două strategii guvernamentale menite să revitalizeze învățământul pentru a sesiza discrepanțe uriașe între ceea ce se dorește și ceea ce avem în realitate. Rezultatele sunt mai proaste de la un an la altul, iar situația pare fără ieșire. Astfel, în Strategia de învățământ pentru 2014-2020, avem o serie de

obiective clare, precum reducerea abandonului școlar sub 10% și creșterea la 95% a copiilor înscriși în învățământul preșcolar de la patru ani. Câțiva ani mai târziu, cifrele din strategie sunt contrazise flagrant de realitate.

În 2017, rata de pătrunsire timpurie a școlii a fost de 18,3%, cu decalaje uriașe între mediul rural și cel urban: 26,6% la sate, 17,4% în orașele mici și 6,2% în municipii. Chiar dacă rata de abandon școlar a scăzut ușor, de la 19,1% în 2016, atingerea obiectivului național stabilit în strategiile guvernamentale pentru anul de referință 2020 (sub 10% în strategia din 2014, revizuită la 11,3% în cea din 2017 pentru anul de referință) este imposibil de atins.

Decalaje uriașe între rural și urban

În strategia de învățământ pentru 2014-2020 se vorbește despre o creștere la 95% a copiilor înscriși în învățământul preșcolar până în anul 2020. Rezultatele obținute sunt mult mai slabe: în 2017, doar 81,4% dintre copiii cu vârsta între 3 și 5 ani erau înscriși în învățământul preșcolar, cu o diferență de peste 10% între mediul rural și urban - 75,9% rata de înscriere la sate și 86,2% la oraș. Decalajele dintre mediul rural

și cel urban sunt, de altfel, un motiv de îngrijorare pentru toate guvernele și condamnă copiii de la sate la sărăcie și izolare. Iar acest lucru are consecințe extrem de grave, în condițiile în care 45% din populația școlară a României studiază la sat.

Astfel, 37,5% dintre elevii de clasa a VIII-a din mediul rural au luat sub 5 la examenele naționale, comparativ cu doar 15% în școlile urbane.

Printre ultimii și la testele PISA

Nici copiii care merg totuși la școală nu aduc prea multe motive de satisfacție. România este penultima în Europa la rezultatele obținute de elevi în Programul pentru Evaluarea Internațională a Elevilor (PISA), prin intermediul căruia se analizează în

ce măsură tinerii care se apropie de sfârșitul învățământului obligatoriu au cunoștințe și abilități esențiale pentru a participa la viața societăților moderne. La testarea din 2015, România s-a clasat pe locul 48 în lume, din cele 72 de țări participante.

Mii de școli fără autorizație

Un paradox specific sistemului de învățământ din România îl constituie

unitățile școlare, care sunt fie supraaglomerate, fie pustii. În Dâmbovița, s-a construit o școală în 2013 care a costat un milion de euro și care nu a fost folosită niciodată, iar la Galați, o școală de 200.000 de euro stă abandonată pentru că nu sunt copii. Această problemă este evidențiată și în „Strategia privind modernizarea infrastructurii educaționale 2017-2023”, elaborată anul trecut. Potrivit acesteia, 56% din elevii din România învață în școli supraaglomerate sau subutilizate. Doar 30% din unitățile de învățământ au capacitate adecvată. În plus, mii de școli din toată țara nu au autorizație de la Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, deci constituie un pericol pentru copii. În septembrie 2018, 3.892 de școli și grădinițe nu aveau autorizație privind securitatea la incendiu.

Sărbătorim Centenarul cu WC-ul în curtea școlii

La 100 de ani de la Marea Unire, România are 2.418 de școli cu toaleta în curte, adică peste 12% din totalul unităților care funcționează acum în țara noastră. Cei mai năpâstuiți sunt copiii din Moldova: 389 de școli din Vaslui au WC-ul în curte, 219 în Suceava și câte 207 în județele Iași și Botoșani. Problemele la fel de grave sunt

în Mehedinți, unde 118 școli au toaleta în curte, și Argeș, cu 104 școli. La polul opus sunt Covasna (10 școli cu WC în curte), Giurgiu (8), Mureș (2) și București (nicio școală nu are toaleta afară).

Strategia „să facem, să dregem”

Strategia pentru 2017-2023 prevede „consolidarea, reabilitarea, modernizarea și extinderea unităților de învățământ în vederea asigurării condițiilor de siguranță, reabilitarea spațiilor de învățare pentru

asigurarea condițiilor minime de funcționare, revizuirea și crearea unui cadru normativ al infrastructurii școlare propice unui spațiu de învățare, modernizarea, reabilitarea, extinderea, echiparea și flexibilizarea spațiilor de învățare din unitățile de învățământ cu nivel primar și gimnazial. Totodată, Ministerul Educației Naționale are în vedere și construirea și reabilitarea de campusuri școlare”. Ca de obicei, soluțiile sunt simple pe hârtie, unde promisiunile nu au nevoie de nicio acoperire.

Anul și ministrul

Tot acest cumul de factori negativi a făcut ca, în prezent, 42% din tinerii români să fie analfabeti funcționali adică să nu înțeleagă ce citesc de fapt. În fiecare zi, cel puțin un elev abandonează școala din cauza sărăciei, iar 18% dintre copii se culcă seara flămâzi. O realitate înfruntată, întregită de lipsa de implicare, de viziune și incoerență politică. Aspecte oarecum logice, dacă ne gândim că, din 1990 până în prezent, la conducerea Ministerului Educației s-au perindat 28 de miniștri, iar Legea Educației a fost modificată de cel puțin 60 de ori.

Contextul social discriminatoriu și lipsa politicilor publice prin care învățarea să urmeze în mod real elevul condus în fața ei școlii din mediul rural înregistrează punctele sub mediul urban în ceea ce privește toți indicatorii de performanță”, se arată într-un raport ministerial.

10,6%

este rata abandonului școlar în Uniunea Europeană. În România este aproape dublă.